

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. I. circa Indignitatem Communicaturi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

§. I.

Tentatio 1. circa Indignitatem communicaturi.

XCII. **L** Idwina Virgo valde devota ardentissimè quidem desiderio flagrat, Evcharistiaè pius percipiendæ, quia tamen in libello de imitatione Christi l. 4. c. 5. legit: *Si haberes Angelicam puritatem, & S. Joannis Baptista Sanctitatem, non es dignus hoc Sacramentum accipere: vehementer tamen ad eam sæpius accedere, eò quòd omni ex parte indignam se tam grandi mysterio judicet. Quæritur quomodo adversus hanc tentationem armari debeat Confessario?*

Responsio.

XCIII. Inprimis ei in memoriam revocet commune dictum multorum dicere solitorum: *Bin ich nit würdig / ist doch mein Seel nothdürfftig: non sum dignus, saltem sum indigus*: quam necessitatem bene ostendit Thomas Kemp. l. 4. c. 11. dicit ait: *Duo mihi permaximè necessaria sentio in hac vita, sive quibus mihi importabilis foret ista miserabilis vita. In carcere corporis hujus detentus, duobus vivere fateor, cibo scilicet & lumine. Dediisti itaque mihi infirmo sacrum Corpus tuum ad refectioem mentis & corporis, & posuisti lucernam pedibus meis orbem tuum. Sine his duobus bene vivere non possemus nam Verbum DEI lux anima, & Sacramentum tuum panis vita. Nempe sicut corpus sine cibo diu vivere non potest, quia, cùm humidum radicale, vitæ nostræ fons, sensim ab insito calore consumatur, pe-*

alimentum restaurari debet; ita nisi divinæ gratiæ, quæ sola animæ vita est, humor nutrimento cœlestis panis foveatur, necesse est, ut concupiscentiæ ardoribus, quàm citissimè pereat.

XCIV. Secundò eidem narret, quòd S. Gertrudis, teste Blosio c. 6. monil. 1. à Christo intellexerit, illos non irreverenter, nec indignè sumere Evcharistiam, qui eam piè sumunt ex desiderio honoris & laudis, atque gloriæ DEI; quæ sanè gloria divina in hoc præcipuè elucescit, quòd summa illa Majestas tam indignis hominibus se communicare non dedignetur, itaque homines bonæ voluntatis, qui absque fictione DEUM, & propriam salutem quærunt, & humiles, spiritualésque esse conantur, & Sacerdoti suo purè peccata sua confitentur, debent DEO satis confidere, sicque super ejus misericordia & benignitate Sacramentum Evcharistiæ accipere, quoties ex bona consuetudine recipere solent.

XCV. Tertio eidem ostendat, duplicem esse dignitatem, quæ ad hoc Sacramentum sumendum afferri potest, unam cum dignitate Christi, qui sumitur, comparatam, seu talem, qualem ipse Christus meretur, & hanc à nullo homine requiri posse, cum sit illi impossibilis; alteram cum ipso homine Christum recipiente comparatam, & hanc, quia plùs non requirit, quàm ut homo, quantum sibi possibile est, faciat, sufficere, si afferatur. Sicut si Rex aliquis ad Rusticum divertere vellet, & hic casam, ut posset, everreret; hypocaustum arboribus ornaret: fruges, cibósque rusticanos, quos haberet, optimos apponeret, Regem non quidem pro conditione regia, sed tamen dignè pro suo id est, Rustici statu excepisse,

pisse, ideoque meritò laudem & præmium meritò fuisse diceretur.

XCVI. Quartò hortetur eam, ut consilium à Christo S. Mechtildi datum sequatur, dum dixit illi: Quando Sacram Communionem perceptura es, desideras, & optas ad laudem nominis mei habere omne desiderium, omnemque amorem, quo unquam cor aliquod erga me flagavit, & ita ad me accede; nam ego amorem illum in te attendam, atque suscipiam, non sicut est in te, sed sicut velles eum in te esse. Quod ipsum etiam alio tempore S. Gertrudi dixit, testatur Blofio in Mon. c. 6. dum illa corpus ejus sumptura nimis imparatam se vidit, ideoque rogavit B. Virginem & omnes Sanctos, ut Domino pro se offerrent omnem dignitatem, quâ quilibet ipsorum unquam paratus fuerat ad gratiam DEI recipiendam, tum enim Christus eidem dixit: Jam verè omnibus cæli civibus appares in eo ornatu, quem tibi petijsti.

XCVI. Quintò denique eidem ex insinuat. S. Gertrudis referat, quòd, cum aliquando Virgo quadam zelo inordinato alias sorores à perceptione Sacramenti abstraxisset, Christus S. Gertrudi dixerit: cum deliciae meae sint esse cum Filijs hominum, & ego hoc Sacramentum ex summa charitate in meam commemorationem fidelibus suscipiendam reliquerim, atque etiam per illud cum eis usque ad consummationem sæculi remanere velim, quicumque aliquos à mortali peccato immunes verbis vel suasionibus ab ejus perceptione retrahit, is quodammodo impedit, & interrumpit delicias meas, quas cum illo habere possem. Jubeat proin illam considerare, an non gra-

tius futurum sit Christo, si cum humilitate accedat, quam cum metu irreverentiæ abstineat.

§. II.

Tentatio II. circa veritatem Communionis.

XCVII. **A** Nastasia Matrona, quoties communicat, gravissimas patitur tentationes circa veritatem Evcharistiæ, unde non modò fervorem omnem ad præparationem, sed etiam devotionem in ipsa actuali devotione imminui queritur, ideóque à Confessario suo confirmari petit. Queritur, quomodo id facere debeat Confessarius?

Responsio.

XCVIII. Inprimis ei narret, quid S. Bernardus in Epist. dixerit: *Sacramentum DEI altissimum sumendum est, non discutiendum: venerandum, non dijudicandum, fide sortitum, non innatum: traditione acceptum, non ratione adinventum.* Cui etiam Thomas Kemp. l. 4. c. ult. adstipulatur dicens: *Cavendum tibi est à curiosa & inutili perscrutatione hujus profundissimi Sacramenti, si non vis in dubitationis profundo submergi. Qui Scrutator est majestatis, opprimetur à gloria. Fides à te exigitur, & sincera vita, non altitudo intellectûs, neque profundum mysteriorum DEI. Si non intelligis, nec capis, quæ infra te sunt, quomodo comprehendes, quæ supra te sunt? Subdere DEO, & humilia sensum tuum fidei, & dabitur tibi scientiæ lumen; prout tibi fuerit utile & necessarium.* Atque adeò rectè S. Thomas

mas